

Chet: «Intentem que el punt de partida sigui una imatge, una melodia o un riff»

El duet presenta avui el nou treball 'La música del azar' i en parlem amb ells

Chet | Arxiu

La formació de Sant Boi de Llobregat i guanyadora del premi Joventut del Sona9 2016, **Chet**, treu avui el segon treball d'estudi. *La música del azar* (U98 Music, 2020) marca l'inici d'una nova etapa marcada per una nova sonoritat més madura. El quintet, reconvertit en duet amb **Toni Jiménez** (veu i guitarra) i **Olalla Wallin** (veu i violí), continua mantenint intacta la creativitat per crear les melodies de pop preciosista i delicat que sempre els ha caracteritzat. Parlem amb ells del nou àlbum.

A *La música del azar* (U98 Music, 2020), les guitarres elèctriques i els sintetitzadors substitueixen, en molts casos, els instruments acústics. És una evolució o una revolució?

Si escoltes el primer disc, sembla una revolució, però en realitat és més aviat una evolució, ja que fa temps que busquem aquest canvi, potser des d'abans de publicar *Calidoscopi* (U98 Music, 2018).

A part d'aquest nou gir estilístic, quines diferències podem trobar entre *Calidoscopi* i *La música del azar*?

Potser *Calidoscopi* és un disc més personal i moltes cançons expliquen vivències pròpies cantades en primera persona. A *La música del azar*, tot i tractar temes universals que ens poden

arribar a tots, ho fem a través de personatges, alguns d'ells inventats i d'altres segrestats de la literatura i el cinema.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=QQRrHlpKoFc>

De tota manera, la vostra proposta és de clara inspiració pop delicat i preciosista. En què us inspireu a l'hora de compondre?

Des de fa un temps, intentem que el punt de partida sigui una imatge, una melodia o un *riff*. A partir d'aquí, i després de donar-li voltes al local, ens deixem portar. A vegades apareix abans la lletra o arribem a l'estructura final de la cançó sense tenir una sola frase.

El títol del disc és un homenatge a l'obra del mateix títol de l'escriptor nord-americà Paul Auster?

No som uns mitòmans, però podem dir que sí que és un petit homenatge. Ens agrada i hem llegit algunes novel·les de Paul Auster. Aquest títol, més que l'obra en si mateixa, l'havíem arxivat al calaix de frases suggerents i vam trobar que era un bon *leitmotiv*, al voltant del qual fer girar algunes de les temàtiques del disc.

El disc és ple de referències literàries i cinematogràfiques en les vostres cançons.

N'hi ha algunes de molt clares, com "Olvídate de mí", cançó que obre el disc, i d'altres que preferiríem que la gent intentés descobrir escoltant el disc. Però podem dir que som molt fans de *Stranger Things* i Isaac Asimov.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=7npP1ZupjXU>

A La música del azar heu optat pel castellà, perquè aquest gir?

Sincerament, no és res premeditat. Simplement, durant aquest període de temps les cançons han sorgit en castellà. Potser té alguna cosa a veure sobre el tema de cantar més en primera persona. De fet, paral·lelament a la sortida del disc, durant el confinament hem gravat el miniEP *Monowi* (U98 Music, 2020), tot des de casa i molt rotllo *lo-fi* (baixa fidelitat), intentant cantar coses relacionades amb aquesta època i, en aquest cas, les cançons han sortit en català.